

fyldestgørelse i selverhvervede genstande. Medens den første art af dispositioner fra første færd har en fast begrænsning — den umyndige (mindreårige) risikerer kun bestemte ting — kan han derimod gennem sidst nævnte dispositioner spolere hele sin fremtid. Men ingen lovgiver kan tillade personer, hvem han anser for umodne, at gøre sig forgældet og derved ødelægge sit liv i økonomisk henseende. Det må også erindres, at sådan gæld, selv om kreditor kun har ret til at søge fyldestgørelse i selverhvervet, faktisk også vil blive dækket af andre midler; thi ingen ærekær person vil udsætte sig for exekution eller konkurs, når han har midler til, at undgå det, f. ex. ved at gribe til arvegodset.

Medens man således tidligere tillagde personer under 25 år en vis rådighed over selverhverv, antoges den samme regel ikke at kunne overføres på hustruen. I så henseende indfører altså lov 7de maj 1880 § 1 ny ret. Men skjønt hin regel om ikke fuldmyndiges rådighed over selverhverv ikke hidtil er kommet hustruen til gode, vil mange vist nok være tilbøjelige til nu at lade den virke til hendes skade, idet man vil søge at begrænse hustruens ved lov 7de maj 1880 hjemlede rådighed på samme måde som umyndiges og mindreåriges rådighed over selverhverv. Der kan således forventes en tendens til kun at indrømme hustruen evne til at afhænde, pantsætte eller paa lignende måde direkte at disponere over selverhvervet gods, men at frakende hende evne til at forhæfte selverhvervet ved gældsstiftelse.

Denne sammenstilling af hustruens og den ikke-fuldmyndiges retsstilling må imidlertid bestemt afvises. Når man frakender sidstnævnte evne til at stifte gæld, selv hvor kreditor udelukkende henvises til at søge fyldestgørelse i selverhvervet, er dette begrundet i, at lovgiveren anser den pågældende for umoden til at varetage sine økonomiske interesser. Den ikke fuldmyndige står i så henseende under værgens eller kurators forsg. Man har vel en vis personlig selvstændighed og får som følge heraf en vis rådighed over selverhvervet gods, men denne rådighed kan ikke strækkes så vidt, at lovgiverens øjemed: at værne den ufuldmyndige mod hans egen letsindighed i økonomiske forhold ganske tilsidesættes. Dette vilde imidlertid ske, hvis man åbnede den ikke-fuldmyndige adgang til gældsstiftelse. Ganske anderledes